

LA FAMÍLIA, A DEBAT

La Santa Seu ha publicat el document de treball corresponent al Sínode de Bisbes que ha de tractar el tema de la família. Sembla que estem davant d'un nou estil de redacció d'aquests tipus de documents que cal assenyalar.

El document comença amb una pinzellada de teologia oportunista, (utilitzar els textos bíblics per a justificar plantejaments apriorístics doctrinals) freqüent en aquest tipus de literatura. Dic això perquè en evocar el tema de la família a la llum de les dades bíbliques, el document cita alguns conceptes bíblics a favor de la família, però obvia el fet important que els Evangelis no posen en boca de Jesús cap elogi de les estructures familiars. Jesús comença, segons l'Evangelí, plantant el pares pel Temple (Lc. 2,49), simplement recorda la serietat de la parella (Mt. 19,3-9) i pel demés, sorprèn per les seves consideracions crítiques de les estructures familiars (Mt.10, 34-37 ; Mt.12, 46-50: Mt.19,10-12; Mt.19,29 i paral·lels). Això valia la pena que hagués estat recollit en les consideracions teològiques, en comptes de recórrer a comentaris més aviatedulcorats sobre la Bíblia i la Família, com si la família cristiana genuïna no hagués de tenir problemes.

Dit això, cal reconèixer que el document té un nou aire, comparat amb els vells estils. En primer lloc perquè recull el que diuen els cristians als que prèviament es va enviar un qüestionari. Això permet saber què opina l'Església, i fugir d'aquell lloc comú eclesiàstic que identifica l'opinió de l'església amb la dels Bisbes. En segon lloc el document es fa ressò de la realitat i reconeix que el tema de la família es troba en plena eferescència i es planteja en uns termes força aliens a la doctrina eclesiàstica oficial, fet que obliga a una reflexió a fons.

El document recull obertament el conflictiu tema de la "lleï natural" (n. 20-30); pren nota de les situacions crítiques (n. 64-79); de les situacions familiars difícils (n. 80-109); de les unions entre persones del mateix sexe (n. 110-120); del control de la natalitat (n. 121-130); de l'educació(n. 132-137); acaba amb moltes consideracions sobre diverses situacions i peticions de part de tots (n. 138-157). El tractament de les dificultats no és abordat com si aquestes fossin el fruit de la dolenteria i la mala fe dels enemics, sinó com a anàlisi de situació, cosa que s'agraeix com a novetat en un document eclesiàstic romà.

El document permet establir amb correcció una anàlisi de la situació i una tipificació força adequada dels problemes. Això facilita el diagnòstic realista. Ara falta que els qui són responsables del treball sinodal es facin càrrec del diagnòstic i possibilitin les modificacions actitudinals, doctrinals i normatives que permetin enfocar l'importantíssim i sempre evolutiu tema de la família amb esperit humà i evangèlic i amb realisme sociològic i inserció cultural. I això suposa certament una crítica de les inèrcies socials que poden debilitar la qualitat de la família, però també suposa la revisió de molts apriorismes eclesiàstics que en el tema de la sexualitat i la família tenen el mal costum d'invocar sense justificacions la llei natural o la voluntat de Déu per a intentar fixar criteris o conductes que responen a inèrcies, pors, ignoràncies o altres instàncies poc homologables amb l'ètica seriosa o l'Evangelí.

Ramon M. Nogués